

14. september 1999

B5-0113/99

FORSLAG TIL BESLUTNING

jf. forretningsordenens artikel 37

af Queiró, Collins, Muscardini, Camre, Andrews, Berthu, Hyland, Nobilia og Souchet

for UEN-Gruppen

om Østtimor

B5-0113/99

Beslutning om Østtimor

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine beslutninger om situationen i Østtimor,
- A. der henviser til aftalen om Østtimor, som blev undertegnet mellem Portugal og Indonesien i New York den 5. maj 1999 inden for FN's rammer,
- B. der glæder sig over det udmærkede arbejde, som FN-teamet (UNAMET) udførte under forberedelsen og afholdelsen af folkeafstemningen om Østtimors fremtidige status i overensstemmelse med New York-aftalen,,
- C. der henviser til, at 98,5% af den registrerede del af befolkningen deltog i folkeafstemningen på trods af trusler og intimidering fra militserne, som er imod uafhængighed,
- D. der henviser til, at folkeafstemningen den 30. august. som generelt blev betragtet som fri, og hvis resultat generelt blev anerkendt som gyldigt, viste, at et flertal på næsten 80% gik ind for uafhængighed, og der navnlig henviser til, at afstemningsresultatet blev anerkendt af Indonesien;
- E. der henviser til, at verden i alt for lang tid har været vidne til en fortsat styrkelse af Indonesiens militære og politimæssige apparat i Østtimor, ikke for at sikre fred og sikkerhed for befolkningen, men for at forværre det herskende klima, der er kendetegnet af intimidering, undertrykkelse, vold, terror og afskyelig brutalitet over for befolkningen i Østtimor, i hvad der nu viser sig som en klar, krysteragtig og umotiveret tilsidesættelse af den gældende folkeret,
- F. der henviser til, at det første skridt i retning af at sikre et lands overhøjhed må være at sætte dets befolkning i stand til at sikre sin fysiske integritet;
- G. der henviser til den længe ønskede erklæring sidste søndag fra Indonesiens præsident, Jusuf Habibie, hvori han anmodede om bistand og indvilligede i indsættelsen af en international fredsbevarende styrke i Østtimor;
- H. der henviser til, at mennesker fra samme folk myrder hinanden i Østtimor;
- 1. glæder sig over fremkomsten af Østtimor som en uafhængig stat og opfordrer til, at landet bliver anerkendt, navnlig af alle EU-medlemsstater;
- 2. glæder sig over at det internationale samfund og navnlig FN endelig er begyndt at tage Østtimor alvorligt og har undgået af blive beskyldt for dobbeltmoral i forbindelse med konflikter, som FN er blevet opfordret til at mægle i;

3. anser det for et forhåbningsfuldt tegn, at Indonesiens præsident Habibie har anmodet om indsættelse af en international fredsbevarende styrke (med eller uden europæisk deltagelse) til Østtimor, og opfordrer Indonesien til at efterleve præsidentens opfordring;
4. opfordrer FN's Sikkerhedsråd til øjeblikkeligt at udsende en sådan styrke til Østtimor for i det mindste at sikre opfyldelsen af følgende målsætning: levering af humanitær bistand, øjeblikkelig genetablering af lov og orden og genskabelse af sikkerheden for Østtimors befolkning, genindførelse af alle borgerlige og religiøse rettigheder, garanteret sikkerhed for UNAMET-medarbejderne og deres lokaler, ubegrænset ret for journalister og internationale observatører til at vende tilbage til Østtimor, genforening af opsplittede familier, alle flygtninges og tvangsforflyttedes tilbagevenden og endelig udarbejdelse af en fuldstændig liste over alle de grusomheder, der er blevet begået;
5. opfordrer endvidere FN's Sikkerhedsråd til at sikre, at den humanitære bistand kan udvides til Vesttimor, hvor der menes at være tusindvis af flygtninge og tvangsforflyttede, som lever under lignende forarmede forhold;
6. fordømmer kraftigt massakrerne og de kriminelle handlinger, som de pro-indonesiske militser har gennemført sammen med Indonesiens militær- og politimyndigheder over for befolkningen i Østtimor og advarer det internationale samfund mod, at Indonesien muligvis vil forsøge at unddrage sig sit ansvar;
7. opfordrer Kommissionen til at forelægge Rådet et forslag til et bistandsprogram for at hjælpe til med genopbygningen og udviklingen af Østtimor;
8. vil inden for sine egen beføjelser foreslå, at der opføres bevillinger i 2000-budgettet til støtte for etableringen af Østtimor;
9. pålægger sin formand at sende denne beslutning til FN's Sikkerhedsråd, FN's generalsekretær, FN Højkommissariat for Menneskerettigheder, modtagerne af Nobels fredspris Ximenes Belo og Ramos Horta, lederen af Østtimors befrielsesbevægelse, Xanana Gusmão, Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes parlamenter og Indonesiens regering.